Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

6 päivänä toukokuuta 2014*

Nopeutettu menettely

Asiassa C-181/14,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 8.4.2014 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 14.4.2014, saadakseen ennakkoratkaisun rikosasiassa

G:tä vastaan,

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin J. Malenovskýn esityksen,

kuultuaan julkisasiamies Y. Botia,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67), sellaisena kuin se on muutettuna 31.3.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/27/EY (EUVL L 136, s. 34; jäljempänä direktiivi 2001/83), 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun lääkkeen käsitteen tulkintaa.

2 Pyyntö on esitetty G:tä vastaan käytävässä rikosoikeudenkäynnissä, jossa häntä syytetään sellaisten yrttisekoitusten myymisestä, jotka sisältävät muun muassa synteettisiä kannabinoideja, jotka eivät pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä kuuluneet saksalaisen huumausainelain (Betäubungsmittelgesetz) soveltamisalaan.

3 Ensimmäisessä oikeusasteessa Landgericht Itzehoe (Saksa) tuomitsi G:n neljän ja puolen vuoden vankeusrangaistukseen sekä menettämään rikoksen tuottaman 200 000 euron suuruisen taloudellisen hyödyn. Kyseinen tuomioistuin katsoi nimittäin, että mainittujen sekoitusten myymisessä oli kyse Saksan lääkelain (Arzneimittelgesetz) 5 §:n 1 momentissa ja 4 §:n 17 momentissa tarkoitetusta epäilyttävien lääkkeiden tahallisesta markkinoille saattamisesta ja että G oli tästä syystä rikkonut kyseisen lain 95 §:n 1 momentin 1 kohtaa.

4 G haki ratkaisuun muutosta (Revision) ennakkoratkaisua pyytäneeltä tuomioistuimelta.

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

5 Näissä olosuhteissa Bundesgerichtshof päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko direktiivin [2001/83] 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaa – – tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja aineita tai aineiden yhdistelmiä, jotka ainoastaan muuttavat – eivätkä siis palauta tai korjaa – ihmisen elintoimintoja, on pidettävä lääkkeinä vain, jos niistä on terapeuttista hyötyä tai niillä on joka tapauksessa myönteinen vaikutus elintoimintoihin? Eivätkö direktiiviin sisältyvän lääkkeen käsitteen piiriin näin ollen kuulu aineet tai aineiden yhdistelmät, joita käytetään pelkästään niiden – päihtymystilan aiheuttavien – psykoaktiivisten vaikutusten vuoksi ja joilla on joka tapauksessa terveyden vaarantava vaikutus?”

6 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on 8.4.2014 päivätyllä erillisellä asiakirjalla pyytänyt unionin tuomioistuimelta sen työjärjestyksen 107 artiklassa määrätyn kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn soveltamista.

7 Perustellakseen pyyntöään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin mainitsi, että jos unionin tuomioistuin vastaa ennakkoratkaisukysymykseen myöntävästi, G ei voi olla rikosoikeudellisessa vastuussa teoista, joista häntä syytetään, joten hänet on vangittu aiheettomasti.

8 Unionin tuomioistuimen kolmas jaosto teki 15.4.2014 päätöksen, jonka mukaan ei ollut syytä hyväksyä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pyyntöä tämän asian käsittelemisestä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 a artiklassa ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa tarkoitetussa kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä, koska direktiivi 2001/83, jonka tulkintaa pyydetään, on annettu EY 95 artiklan nojalla, josta on tullut SEUT 114 artikla, joka kuuluu EUT-sopimuksen kolmannen osan VII osastoon. Kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn soveltaminen on rajattu ainoastaan ennakkopyyntöihin, joissa esitetyt kysymykset koskevat EUT-sopimuksen kolmannen osan V osastossa tarkoitettuja aloja.

9 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 1 kohdan mukaan unionin tuomioistuimen presidentti voi kuitenkin poikkeuksellisesti omasta aloitteestaan päättää esittelevää tuomaria ja julkisasiamiestä kuultuaan, että ennakkoratkaisupyyntö käsitellään Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 a artiklassa ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa nopeutetussa menettelyssä, jos asian laatu edellyttää, että asia käsitellään ensi tilassa.

10 Käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että G:n vangittuna pitäminen riippuu yksinomaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämään kysymykseen annettavasta vastauksesta. SEUT 267 artiklan neljännessä kohdassa määrätään, että unionin tuomioistuin tekee ratkaisunsa mahdollisimman pian, jos kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä oleva asia koskee pidätettyä henkilöä.

11 Näissä olosuhteissa on todettava, että käsiteltävän asian laatu oikeuttaa sen, että se käsitellään mahdollisimman pian.

12 Asiaan C-181/04 on siten viran puolesta sovellettava nopeutettua menettelyä.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuimen presidentti on määrännyt seuraavaa:

Asiaan C-181/04 sovelletaan viran puolesta Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 a artiklassa ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 1 kohdassa säädettyä nopeutettua menettelyä.

Allekirjoitukset